

отъ горѣ: тѣ ми ся виждатъ като діаманти, които сѣ по сичкытѣ листове.

УЧИТЕЛКА.

Какво прочее задържа тѣзи діаманти на края на тѣзи листове? туй е въздухътъ, който, слѣдователно, е по-тежкъ отъ тѣхъ; най-сетнѣ обаче, малката капка надебелѣва; защото остатокътъ на водѣтъ, която е възъ листа или клона ся набира при малка капка; тогава малката тази капка става по-тежка отъ въздуха и ся откинва та пада наземъ.

ГРОЗДАНА.

Сега много добръ разбирамъ туй. Водата несъмнѣнно е по-тежка отъ въздуха, когато има едно равно количество отъ водѣ и отъ въздухъ, но туй не прѣчи, освенъ едно големо количество въздухъ може да носи едно малко количество вода. Туй става сѣщо като единъ корабль, за когото ни приказвахте, има отъ тогава нѣколко врѣме; този корабль отъ само себе си е по-тежкъ отъ водѣтъ, но при сичко туй подъ кораба има толко много количество вода, която го задържа и носи.

УЧИТЕЛКА.

Праведно, драга.

МАРІЯ.

Но вый казахте, драга пріятелко, че Гроздана иска да стане Физикъ; мигаръ женытѣ трѣбва да знаятъ тази наука? азъ съмъ мислила, че другъ не може да бѣде такъвъ, освенъ ученитъ.